

"Anno a nativitate Dei nostri Jesu Christi viri Dei Homi-
nusque 1593 templum hoc renovatum et completum est, im-
pensis generosi et Stomate clari D. Wladislai Hrobzciczky
de Hrobzcicz ... Pietipsech, Wrautek et Schmikus idque ad
laudem et celebrationem niminis divini, nec non legitimum
Sakramentorum usum, juxta normam et regulam in verbo Dei
comprehensari .... /až sem cituje Schaller, Wenzel Roth ve
své Heimatskunde uvádí pokračování : "Deus optimus Max.
salvet istum D. Wladislam et totam Familiam Nobiliam a Hrob-
zcicz die incolumen conservare, suasue gratia hiet in fu-
turo per Christum aeterna felicitate ornare dignitur." /

Na stěně vlevo od severního vchodu se údajně nacházel
obraz členů rodiny Oldřicha Hrobčického/syn výše zmiňova-
ného Vladislava/, jak klečí a v sepjatých rukou drží kříž.
Pod jejich rodinným erbem byl vedle letopočtu 1610 násle-
dující nápis:

"Ludmila Hrobzciczka, Rozena Biessinka z Biessin, Woldřich
Hrobzciczky z Hrobzcicze na Pietipsech a Wruteku, Anna
Hrobzciczka, Rozena Borinka ze Lhoti "

Kromě výše uvedené výzdoby se v roce 1847 zachoval ještě
text latinské modlitby "Credo in unum Deum, Patrem omni-
potentem". Jeho umístění není upřesněno.

/Úplnost a přesnost citace narušených nápisů nutno brát
s rezervou, zejména co se týče českého textu./

Stěny kostela nesly údajně ještě mnoho dalších nápisů,
bohužel v polovině minulého století již tak poničených, že
byly zcela nečitelné.

Uprostřed kostelní lodi pod podlahou byla zřízena rodin-
ná hrobka Hrobčických. Ani jim však nebylo dopřáno delší
čas užívat svého vruteckého panství, protože po Bílé Hoře
byli za účast ve stavovském protihabsburském povstání po-
trestáni konfiskací svého majetku. V hrobce z toho důvodu
stačila spočinout pravděpodobně jen jedna žena z rodiny
Hrobčických/o ní podrobněji níže/. Z osudu Hrobčických
je zřejmé, že patřili k nekatolické šlechtě. Duchovní správa
v době obnovení kostela byla nepochybně vykonávána protes-
tantskými pastory.

V roce 1630 získal Vroutek/a mnohá další panství/
za mimořádně výhodných podmínek jako konfiskát Heřman Čer-
nín z Chudenic. S příchodem této nové vrchnosti se pochopi-
telně vrátila katolická duchovní správa.

konec 17.
nebo zač.
18. st.

Někdy v této době dostala věž kostela sv. Jakuba baňatou
barokní kupolí s lucernou a podobnou věžičkou byla ozdobena
i sedlová střecha nad kostelní lodí. Svědčí o tom jeden dobo-
vý obrázek, zachycující střed Vroutku z roku 1833.

1726

Když byl tohoto roku dostavěn ve Vroutku nový a podstatně
větší kostel sv. Jana Křtitele/pravděpodobně na místě velmi
starého a rozměry již nevyhovujícího kostelíka stejného za-
svěcení/, přestaly se v kostele sv. Jakuba sloužit pravidelné
bohoslužby a konaly se jen příležitostně, především v den
svátku sv. Jakuba. Nová vrchnost kostel nevyužívala, protože
rodové sídlo si Černínové vytvořili v blízkém Petrohradu.
Vnitřní výzdoba kostela sv. Jakuba, připomínající předchozí
protestantské majitele, se Černínům určitě příliš nelíbila.